

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. C.**, zastoupený JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou, sídlem Rumunská 1798/1, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. MPSV-2022/64089-911, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2023, č. j. 20 Ad 13/2022-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anitě Pešulové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1 573 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Úřad práce ČR – krajská pobočka pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 7. 10. 2021, č. j. 36970/2021/AAN, snížil žalobci doplatek na bydlení poskytovaný dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, z částky ve výši 2 620 Kč na 704 Kč měsíčně ode dne 1. 10. 2021. Úřad práce snížení doplatku na bydlení odůvodnil změnou příspěvku na bydlení (dávkou vyplácenou podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře). Na rozdíl od měsíce srpna 2021, v němž žalobci nebyl příspěvek na bydlení vyplacen, došlo v měsíci září k jeho vyplacení žalobci ve výši 1 826 Kč. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně skutečností rozhodných pro výši dávky doplatku na bydlení, při jejíž výpočtu se mj. zohledňuje i výše příspěvku na bydlení, bylo třeba provést nový výpočet výše dávky. Snížení dávky se pak provede od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž tato změna nastala (§ 44 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné

nouzi). Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. K žalobcově námitce směřující proti formálním nedostatkům rozhodnutí správních orgánů obou stupňů (nečitelnost podpisů, chybějící jméno a titul podepisující osoby) městský soud s odkazem na § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, uvedl, že písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. V posuzovaném případě dle městského soudu podpisy, jimiž jsou opatřena vydaná správní rozhodnutí, nevyvolávají pochybnosti o tom, že je podepsaly oprávněné úřední osoby, které byly řádně identifikovány jménem, příjmením a funkcí. Městský soud neshledal důvodnou ani žalobcovu námitku nesprávnosti určení data, od kterého byla výše doplatku na bydlení snížena. V této souvislosti ve shodě s úřadem práce uvedl, že žalobci byl v září 2021 vyplacen příspěvek na bydlení (dávka státní sociální podpory), čímž došlo ke změně skutečností rozhodných pro určení výše doplatku na bydlení. Nový výpočet byl dle městského soudu proveden v souladu s § 44 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi tak, že došlo ke snížení dávky od měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž rozhodná změna nastala, tedy od měsíce října 2021. Městský soud odkázal na obsah odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, v němž je řádně proveden a popsán nový výpočet, včetně uvedení veškerých údajů dosazených do zákonem stanoveného výpočtového vzorce a včetně skutečnosti, že ke změně došlo v měsíci září 2021 v důsledku vyplacení příspěvku na bydlení žalobci. Městský soud proto nesouhlasil s žalobcovou námitkou, že z vydaného správního rozhodnutí nelze vyčíst, jaké skutečnosti odůvodnily snížení výše dávky, ani měsíc, v němž došlo k faktické změně příjmů.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Stěžovatel setrval na svých námitkách obsažených již v podané žalobě, přičemž měl za to, že se s nimi městský soud dostatečně nevypořádal. Stěžovatel označil za stěžejní posouzení otázky správnosti určení data, od kterého mu byl snížen doplatek na bydlení. Dle stěžovatele správní orgány nesprávně vycházely z údaje, kdy byl stěžovateli příspěvek na bydlení přiznán, nikoli z údaje, kdy mu byl skutečně vyplacen. Dle stěžovatele se městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku k této skutečnosti vůbec nevyjádřil. Stěžovatel nesouhlasil ani s posouzením městského soudu stran formálních vad vydaných správních rozhodnutí. Domníval se, že na rozhodnutí správních orgánů je nutno nahlížet přísně formalisticky, a není-li podpis zřejmý nebo čitelný, jedná se o vadu řízení, která měla být v řízení napravena.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na skutečnost, že v případě dávek pomoci v hmotné nouzi vyplácených periodicky se v každém kalendářním měsíci posuzuje, zda nárok na dávku trvá a v jaké výši. V posuzovaném případě došlo ke snížení výše doplatku na bydlení v důsledku změny výše příspěvku na bydlení (z 0 Kč na 1 826 Kč), vyplaceného stěžovateli v měsíci září 2021, což bylo v souladu se zákonem zohledněno v následujícím měsíci říjnu 2021. Žalovaný připomněl, že správní orgány vycházely z data vyplacení příspěvku na bydlení stěžovateli, které je úřadu práce známo z jeho úřední činnosti. Stěžovatel navíc v řízení netvrdil ani nedoložil, že mu příspěvek na bydlení nebyl v uvedené výši v září 2021 vyplacen. Žalovaný nesouhlasil ani s námitkami týkajícími se

pokračování

formálních náležitostí vydaných správních rozhodnutí. Uvedl, že správní rozhodnutí obsahují čitelný otisk úředního razítka, jméno a příjmení úřední osoby i její podpis. Po formální stránce tedy správní rozhodnutí stěžovatelem vytýkané vady nemají.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[6] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, která se uplatní též v nyní souzené věci (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Kasační stížnost je tak přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021-23, nebo usnesení ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31).

[7] Ve vztahu k namítané nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu Nejvyšší správní soud v souladu s konstantní judikaturou uvádí, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, jaký skutkový stav vzal městský soud za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, jakým způsobem postupoval při jejich hodnocení a proč pokládá stěžovatelovy námitky za nesprávné (např. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která Nejvyššímu správnímu soudu znemožňuje napadené rozhodnutí věcně přezkoumat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). V daném případě Nejvyšší správní soud namítanou nepřezkoumatelnost rozsudku neshledal.

[8] Z odůvodnění napadeného rozsudku a vydaných správních rozhodnutí také vyplývá, že městský soud a správní orgány shodně vycházely z údaje o vyplacení příspěvku na bydlení stěžovateli v měsíci září 2021. Není tedy pravdivé stěžovatelovo tvrzení, že vycházely z okamžiku, kdy byl stěžovateli příspěvek na bydlení přiznán, a že se městský soud k této okolnosti v odůvodnění rozsudku nevyjádřil. Z bodu 22 odůvodnění rozsudku je naopak patrné, že městský soud ve shodě se správními orgány vycházel ze skutečnosti, že ke změně rozhodných skutečností došlo v měsíci září 2021, kdy byl příspěvek na bydlení stěžovateli vyplacen. Ke snížení výše dávky doplatku na bydlení tedy došlo v souladu s § 44 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi od měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností, tedy od října 2021. Novou výši dávky ani vlastní výpočet pak stěžovatel v předchozím řízení ani v kasační stížnosti nezpochybňoval.

[9] Nejvyšší správní soud pro úplnost doplňuje, že dávky pomoci v hmotné nouzi představují beneficium státu, který při respektování ústavněprávních limitů stanovuje podmínky, za nichž bude tyto dávky vyplácet (viz k tomu vedle rozsudků Nejvyššího

správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 1 Ads 269/2016-30, ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 187/2015-26, též nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 9. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 40/97, ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 1/08, ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 54/10, ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 31/09, ad.). Snížením výše dávky pomoci v hmotné nouzi v důsledku změny rozhodných skutečností, stejně jako výkladem § 44 zákona o pomoci v hmotné nouzi se pak Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3 Ads 65/2013-14.

[10] Městský soud se s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 295/2016-45, a přiměřeně rozsudky ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82, nebo ze dne 29. 3. 2023, č. j. 7 Ads 415/2021-31) v bodech 19 až 21 odůvodnění řádně vypořádal také s námitkou formálních vad vydaných správních rozhodnutí, spočívajících dle stěžovatele v nečitelnosti podpisu a nemožnosti identifikovat oprávněné úřední osoby. Závěrům městského soudu, že vydaná správní rozhodnutí obsahují zřetelnou a řádnou identifikaci oprávněných úředních osob, včetně jejich vlastnoručních podpisů, u nichž nevystaly žádné pochybnosti o tom, že patří právě těmto osobám, nelze nic vytknout.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud tak neshledal v napadeném rozsudku městského soudu pochybení, natož pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Vzhledem k tomu, že městský soud rozhodl v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu a nepochybil ani při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. K odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

[13] Stěžovateli byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2023, č. j. 20 Ad 13/2022-35, ustanovena k ochraně jeho práv zástupkyně JUDr. Anita Pešulová, advokátka. V souladu s § 35 odst. 10 s. ř. s. zastupuje advokát ustanovený krajským soudem navrhovatele také v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 10 část věty první za středníkem s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. Podle § 7 bodu 3 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovené zástupkyni stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé – kasační stížnosti) ve výši 1 000 Kč; a podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon právní služby, celkem tedy 1 300 Kč. Ustanovená zástupkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů se proto zvyšují o částku 273 Kč odpovídající této dani. Celkem tedy Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů částku ve

pokračování

výši 1 573 Kč. K uhrazení této částky byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu